

[Rimstad.]

samfundsmæssigt synspunkt, er yderst uheldige, er der næppe nogen grund til, at der ikke i lovgivningen skal findes regler, der muliggør, at den økonomiske opgørelse i sådanne tilfælde — til beskyttelse vel ikke mindst for den kvindelige part — så vidt det er muligt, sker efter de samme retningslinjer, som man anser for rigtige ved opgørelsen mellem legale ægtefæller. Jeg henstiller derfor, at dette problem overvejes nærmere under den udvalgsbehandling, som dette lovforslag vil blive genstand for.

I forslaget til ny § 65, sidste stykke, er det præciseret, at krav på forfaldne underholdsbidrag ikke medregnes som aktiv i den berettigede ægtefælles bodel. Det fremgår af betænkningen, at sådanne underholdsbidrag på den anden side skal opføres som passiv i den forpligtede ægtefælles bodel. Det burde måske tydeliggøres ved at komme direkte til udtryk i lovtæksten.

I § 68 a opretholdes den tidligere ret for hver af ægtefællerne til forlods at udtage genstande, som udelukkende tjener til personlig brug, for så vidt deres værdi ikke står i misforhold til ægtefællernes formueforhold. Denne bestemmelse foreslås i stk. 2 udvidet til genstande, der er erhvervet til børnenes brug, altså møbler, cykler, sportsudstyr og sådan noget. Det fremgår ikke af betænkningen, hvorfor man med hensyn til børnenes ting kræver, at de skal være erhvervet til deres brug, mens man med hensyn til ægtefællen kun kræver, at tingene udelukkende tjener til den pågældendes personlige brug. Hvis f. eks. en sytten års dreng har en knallert, der oprindelig er erhvervet til brug for faderen, men som senere er overladt til sønnen, er det vel lige så rimeligt, at den følger med sønnen i tilfælde af forældrenes separation eller skilsmisse, som i det tilfælde, hvor knallerten er direkte erhvervet til brug for sønnen.

En af de vigtigste nydannelser er bestemmelsen i § 69 a, hvorefter ligedeling af fællesboet under ganske særlige omstændigheder kan fraviges, således at den ene ægtefælle kan få tillagt en del af den andens halvdel af boet, muligvis hele fællesboet. I § 69, hvortil der henvises, bestemmes, at „Strækker den fælles formue ikke til, sker der forholdsvis afkortning“ — det vil sige, at man under ingen omstændigheder kan

gribe ind i den anden ægtefælles eventuelle særeje.

Det er et spørgsmål, om der er grund til at være så ortodoks, og om man ikke kunne og burde give skifteretten mulighed for at gribe ind også i særejet, hvis dette under de ganske særlige omstændigheder — som forudsættes at foreligge — bliver nødvendigt for at komme til et retfærdigt resultat.

Lignende overvejelser melder sig i forbindelse med reglerne i § 70 a, der muliggør hensyntagen til det særlige behov hos den ene ægtefælle, når der er strid om, hvem af dem der efter vurdering skal have udlagt villaen, sommerhuset, en erhvervsvirksomhed eller lignende. Juristudvalget er meget tilbage for at følge et svensk forslag om, at visse af disse regler skulle kunne anvendes også uden for fællesboet på særejeaktiver, som er anskaffet til fælles brug. Til udvalgets betæneligheder bemærker højesteretsdommer Trolle, at „heri må man vistnok give udvalget ret“. Vi mener imidlertid, at man dog også her burde overveje at give skifteretten et noget smidigere instrument i hænde.

Vi håber, at både jurister og ikke-jurister i det udvalg, som vil blive nedsat — og hvor vi beklageligvis end ikke har adgang til at være til stede — vil ofre de her fremdragne synspunkter opmærksomhed under arbejdet med de enkelte bestemmelser, og at man ikke, som det jo kan være fristende ved et lovforslag som det foreliggende, blot vil indskrænke sig til en art kontrasignering af juristudvalgets og justitsministeriets i øvrigt som sagt udmærkede arbejde. Der vil nemlig her fra folketingets side være lejlighed til at afrunde et i forvejen veludarbejdet forslag, hvorved det endelige resultat vil kunne komme helt op i topklasse.

Vi kan tilsige lovforslaget vor støtte på dets videre vej frem til at blive lov.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den tilslutning, de har givet til hovedprincipperne i lovforslaget. De enkeltheder, der er fremdraget, kan vi med udbytte diskutere i udvalget, herunder naturligvis også de problemer, som blev nævnt af den ærede ordfører for de uafhængige.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod fandt bestemmelsen i § 64 a, 2. stykke, for vidt-